

کفاره روزه

کفاره روزه

۱۶۶۰ کسی که کفاره روزه رمضان بر او واجب است، باید يك بنده آزاد کند یا به دستوری که در مساله بعد گفته می شود، دو ماه روزه بگیرد یا شصت فقیر را سیر کند یا به هر کدام، يك مد که تقریباً ده سیر است، طعام یعنی گندم یا جو و مانند اینها بدهد، و چنانچه اینها برایش ممکن نباشد، هر چند مد که می تواند به فقرا طعام بدهد و اگر نتواند طعام بدهد باید استغفار کند، اگر چه مثلا يك مرتبه بگوید: «استغفرالله»، و احتیاط واجب در فرض اخیر آن است که هر وقت بتواند، کفاره را بدهد.

۱۶۶۱ کسی که می خواهد دو ماه کفاره روزه رمضان را بگیرد، باید سی و يك روز آن را پی در پی بگیرد، و اگر بقیه آن پی در پی نباشد، اشکال ندارد.

۱۶۶۲ کسی که می خواهد دو ماه کفاره روزه رمضان را بگیرد، نباید موقعی شروع کند که در بین سی و يك روز، روزی باشد که مانند عید قربان روزه آن حرام است.

۱۶۶۳ کسی که باید پی در پی روزه بگیرد، اگر در بین آن بدون عذر يك روز روزه نگیرد، یا وقتی شروع کند که در بین آن به روزی برسد که روزه آن واجب است مثلاً به روزی برسد که نذر کرده آن روز را روزه بگیرد، باید روزه ها را از سر بگیرد.

۱۶۶۴ اگر در بین روزهایی که باید پی در پی روزه بگیرد، عذری مثل حیض یا نفاس یا سفری که در رفتن آن مجبور است، برای او پیش آید، بعد از برطرف شدن عذر واجب نیست روزه ها را از سر بگیرد، بلکه بقیه را بعد از برطرف شدن عذر بجامی آورد.

۱۶۶۵ اگر به چیز حرامی روزه خود را باطل کند، چه آن چیز اصلاً حرام باشد مثل شراب و زنا، یا به جهتی حرام شده باشد مثل نزدیکی کردن با عیال خود در حال حیض، بنا بر احتیاط کفاره جمع بر او واجب می شود، یعنی باید يك بنده آزاد کند و دو ماه روزه بگیرد و شصت فقیر را سیر کند، یا به هر کدام آنها يك مد که تقریباً ده سیر است گندم یا جو یا نان و مانند اینها بدهد، و چنانچه هر سه برایش ممکن نباشد، هر کدام آنها را که ممکن است باید انجام دهد.

۱۶۶۶ اگر روزه دار دروغی را به خدا و پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم نسبت دهد، کفاره جمع که تفصیل آن در مساله پیش گفته شد بنا بر احتیاط بر او واجب می شود.

۱۶۶۷ اگر روزه دار در يك روز ماه رمضان چند مرتبه جماع کند، يك کفاره براو واجب است، ولی اگر جماع او حرام باشد يك کفاره جمع واجب می شود.

۱۶۶۸ اگر روزه دار در يك روز ماه رمضان چند مرتبه غير جماع كار ديگري كه روزه را باطل مي كند انجام دهد، براي همه آنها يك كفاره كافي است.

۱۶۶۹ اگر روزه دار جماع حرام كند و بعد با حلال خود جماع نمايد، يك كفاره جمع كافي است.

۱۶۷۰ اگر روزه دار كاري كه حلال است و روزه را باطل مي كند، انجام دهد، مثلا آب بياشامد، و بعد كار ديگري كه حرام است و روزه را باطل مي كند انجام دهد، مثلا غذاي حرامي بخورد، يك كفاره كافي است.

۱۶۷۱ اگر روزه دار آروغ بزند و چيزي در دهانش بيايد، چنانچه عمدا آن را فرو ببرد، روزه اش باطل است و بايد قضاي آن را بگيرد و كفاره هم بر او واجب مي شود، و اگر خوردن آن چيز حرام باشد، مثلا موقع آروغ زدن خون يا غذايي كه از صورت غذا بودن خارج شده به دهان او بيايد و عمدا آن را فرو برد، بايد قضاي آن روزه را بگيرد، و بنابر احتياط كفاره جمع هم بر او واجب مي شود.

۱۶۷۲ اگر نذر كند كه روز معيني را روزه بگيرد، چنانچه در آن روز عمدا روزه خود را باطل كند، بايد يك بنده آزاد نمايد، يا دو ماه پي در پي روزه بگيرد، يا به شصت فقير طعام دهد.

۱۶۷۳ اگر به گفته كسي كه مي گويد مغرب شده افطار كند، و بعد بفهمد مغرب نبوده است، قضا و كفاره بر او واجب مي شود. ولي اگر خبر دهنده عادل بوده، فقط قضاي آن روزه واجب است.

۱۶۷۴ كسي كه عمدا روزه خود را باطل کرده، اگر بعد از ظهر مسافرت كند، يا پيش از ظهر براي فرار از كفاره سفر نمايد، كفاره از او ساقط نمي شود، بلكه اگر قبل از ظهر مسافرتي براي او پيش آمد كند، بنابر احتياط كفاره بر او واجب است.

۱۶۷۵ اگر عمدا روزه خود را باطل كند، و بعد عذري مانند حيض يا نفاس يا مرض براي او پيدا شود، كفاره بر او واجب نيست.

۱۶۷۶ اگر يقين كند كه روز اول ماه رمضان است، و عمدا روزه خود را باطل كند، بعد معلوم شود كه آخر شعبان بوده، كفاره بر او واجب نيست.

۱۶۷۷ اگر انسان شك كند كه آخر رمضان است يا اول شوال، و عمدا روزه خود را باطل كند، بعد معلوم شود اول شوال بوده، كفاره بر او واجب نيست.

۱۶۷۸ اگر روزه دار در ماه رمضان با زن خود كه روزه دار است جماع كند، چنانچه زن را مجبور کرده باشد، كفاره روزه خودش و روزه زن را بايد بدهد، و اگر زن به جماع راضي بوده، بر هر کدام يك كفاره واجب مي شود.

۱۶۷۹ اگر زني شوهر خود را مجبور كند كه جماع نمايد، يا كار ديگري كه روزه را باطل مي كند انجام دهد، واجب نيست كه كفاره روزه شوهر را بدهد.

۱۶۸۰ اگر روزه دار در ماه رمضان با زن خود كه روزه دار است جماع كند، چنانچه به طوري زن را مجبور کرده باشد كه از

خود اختیاری نداشته باشد، و در بین جماع زن راضی شود، باید مرد دو كفاره و زن يك كفاره بدهد، و اگر با اراده و اختیار عمل را انجام دهد، اگرچه مجبورش کرده باشد، مرد باید كفاره خودش و زن را بدهد.

۱۶۸۱ اگر روزه دار در ماه رمضان با زن روزه دار خود که خواب است جماع نماید، يك كفاره بر او واجب می شود، و روزه زن صحیح است و كفاره هم بر او واجب نیست.

۱۶۸۲ اگر مرد زن خود را مجبور کند که غیر جماع کار دیگری که روزه را باطل می کند بجا آورد، كفاره زن را نباید بدهد، و بر خود زن هم كفاره واجب نیست.

۱۶۸۳ کسی که به واسطه مسافرت یا مرض روزه نمی گیرد، نمی تواند زن روزه دار خود را مجبور به جماع کند، ولی اگر او را مجبور نماید، بنابر احتیاط باید كفاره اش را بدهد.

۱۶۸۴ انسان نباید در بجا آوردن كفاره کوتاهی کند، ولی لازم نیست فوراً آن را انجام دهد.

۱۶۸۵ اگر كفاره بر انسان واجب شود و چند سال آن را بجا نیاورد، چیزی بر آن اضافه نمی شود.

۱۶۸۶ کسی که باید برای كفاره يك روز شصت فقیر را طعام بدهد، اگر به شصت فقیر دسترسی دارد، نباید به هر کدام از آنها بیشتر از يك مد که تقریباً ده سیر است طعام بدهد، یا يك فقیر را بیشتر از يك مرتبه سیر نماید، ولی چنانچه انسان اطمینان داشته باشد که فقیر طعام را به عیالات خود می دهد یا به آنها می خوراند، می تواند برای هر يك از عیالات فقیر اگرچه صغیر باشند يك مد به آن فقیر بدهد.

۱۶۸۷ کسی که قضای روزه رمضان را گرفته، اگر بعد از ظهر عمداً کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، باید به ده فقیر هر کدام يك مد که تقریباً ده سیر است طعام بدهد، و اگر نمی تواند بنابر احتیاط واجب باید سه روز پی در پی روزه بگیرد.